

Az Európai Unió Bírósága
131/11. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2011. december 1.

A C-446/09. sz.,
Koninklijke Philips Electronics NV kontra Lucheng Meijing Industrial
Company Ltd, Far East Sourcing Ltd, Röhlig Hong Kong Ltd, Röhlig Belgium
NV
és a C-495/09. sz., Nokia Corporation kontra Her Majesty's Commissioners
of Revenue and Customs, az International Trademark Association
részvételével zajló, egyesített ügyekben hozott ítélet

Sajtó és Tájékoztatás

A Bíróság meghatározza, hogy a tagállami vámhatóságok milyen feltételek mellett foglalkozhatnak le harmadik országból származó olyan árukat, amelyek az Unióban szellemi tulajdonjogi védelem hatálya alá tartozó termék utánzatának vagy másolatának minősülnek

Ha ezek az áruk az Unióban vámraktárban vannak, vagy árutovábbítási eljárás alatt állnak, abban az esetben minősíthetők „hamisított árunak” vagy „kalózárunak”, ha azokat bizonyítottan az Unióban történő forgalomba hozatalra szánják

E két ügy azon uniós szabályozás értelmezésével kapcsolatos, amely a vámhatóságok számára írja elő, hogy miképpen kell eljárniuk akkor, ha harmadik országból származó, az Unió területén külső árutovábbítási eljárás vagy vámraktározás alá helyezett áruk esetlegesen szellemi tulajdonjogokat sértenek. E felfüggesztő eljárások lehetővé teszik, hogy a nem közösségi árukra ne vonatkozzanak behozatali vámok és más terhek, illetve kereskedelempolitikai intézkedések.

A C-446/09. sz. ügy tényállása

2002-ben a belga vámhatóság megvizsgált egy, (a rendeltetési hely pontos megjelölése nélkül) az antwerpeni kikötőben raktárba helyezett, Shanghai-ból (Kína) érkező villanyborotvakészülék-szállítmányt, amelyben a készülékek a Philips társaság által kifejlesztett egyes formatervezési mintákra hasonlítottak. E formatervezési mintákat több államban – többek között Belgiumban is – lajstromozás védi, amely a Philips számára a szellemi tulajdon tekintetében kizárólagos jogot biztosít. Mivel a vámhatóság részéről felmerült a gyanú, hogy „kalózárukról” van szó, lefoglalta az árukat.

A Philips eljárást indított a Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (antwerpeni elsőfokú bíróság) előtt az említett borotvakészülékek gyártásában, forgalmazásában, illetőleg szállításában részt vevő Lucheng, Far East Sourcing és Röhlig cégek ellen. A Philips többek között azt kéri, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy e vállalkozások megsértették az érintett formatervezési mintákra vonatkozó kizárólagos jogát. A Philips kereseti kérelmei között szerepel egyebek mellett a kártérítés és a lefoglalt áruk megsemmisítése.

A C-495/09. sz. ügy tényállása

2008 júliusában az Egyesült Királyság vámhatósága (HM Revenue & Customs, „HMRC”) a londoni (Egyesült Királyság) Heathrow repülőtéren vizsgálat alá vont egy Hong Kongból (Kína) érkező és Kolumbiába tartó, mobiltelefonokat és azok kiegészítőit tartalmazó áruszállítmányt. Az áruk a Nokia védjegyével megegyező jelöléssel voltak ellátva. A HMRC, mivel azt gyanította, hogy utánzatokról van szó, mintákat küldött a Nokia részére, amely megerősítette, hogy valóban utánzatról van szó, és kérte e szállítmány lefoglalását.

A HMRC ezt a kérelmet azzal az indokkal utasította el, hogy az egyik harmadik országból egy másik harmadik országba továbbított áruk nem tekinthetők „hamisított áruknak” az uniós jog

értelmében, és ezért nem foglalhatók le. A Nokia a lefoglalás megtagadását egyesült királysági bíróság előtt támadta meg.

Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéseikben a Rechtbank van eerste anleeg te Antwerpen és a Court of Appeal (England & Wales) Civil Division azt kérdezik a Bíróságtól, hogy a harmadik országból származó, az Unió területén árutovábbítási eljárás vagy vámraktározás alatt álló áruk tekinthetők-e „hamisított áruknak” vagy „kalózáruknak” pusztán azon tényből kifolyólag, hogy az Unió vámterületére beléptetik azokat, miközben ott forgalmazásukra nem kerül sor.

A mai napon kihirdetett ítéletében a Bíróság először is a felfüggesztő vámeljárás alá vont áruk ideiglenes lefoglalásának feltételeit vizsgálja meg. A Bíróság emlékeztet arra, hogy a harmadik országból származó, felfüggesztő vámeljárás alá vont áruk az ilyen eljárás alá vonás pusztán tényénél fogva nem sérthetnek az Unióban alkalmazandó szellemi tulajdonjogot. Ugyanakkor **megvalósulhat az említett jogok megsértése akkor, ha valamely, harmadik országból származó áru azon idő alatt, amíg az Unió vámterületén felfüggesztő eljárás alatt áll, vagy akár az e területre való érkezését megelőzően, az uniós fogyasztók felé irányuló kereskedelmi aktus – úgymint értékesítés, eladásra való felkínálás vagy hirdetés – tárgyát képezi.**

Az ilyen kereskedelmi aktuson kívül más körülmények is vezethetnek ahhoz, hogy a tagállami vámhatóság ideiglenes lefoglalást hajtson végre. Ennek megfelelően **az a vámhatóság, amely az Unióban szellemi tulajdonjogi védelem hatálya alá tartozó terméket utánzó vagy másoló áru vámraktárban vagy árutovábbítás keretében való megjelenését észlelte, jogszerűen intézkedhet, ha olyan ténykörülményekről van tudomása, amelyek szerint az áruk gyártásában, fuvarozásában vagy forgalmazásában részt vevő egy vagy több gazdasági szereplő, bár még nem kezdte meg ezen áruknak az uniós fogyasztók részére történő felkínálását, éppen ezt készül megtenni, vagy kereskedelmi szándékait elrejtí.**

Ilyen ténykörülmény lehet különösen az, hogy az áruk rendeltetési helyét nem jelentik be, miközben a kért felfüggesztő eljárás megköveteli ennek bejelentését, hogy nincsenek pontos, illetve megbízható információk az áruk gyártójának vagy fuvarozójának kilétéről, illetve címéről, hogy nem működnek együtt a vámhatósággal, vagy akár az, hogy ezen árukra vonatkozóan olyan iratokra vagy levélváltásra derül fény, amelyek arra utalnak, hogy megtörténhet ezen áruknak az uniós fogyasztók részére történő jogellenes forgalomba hozatala. **Az ilyen gyanúnak mindig az adott eset egyedi körülményein kell alapulnia.**

Másodszor a Bíróság meghatározza azon elemeket, amelyekkel az illetékes szervnek rendelkeznie kell ahhoz, hogy megvizsgálja, hogy a már lefoglalt áruk sértenek-e az Unióban szellemi tulajdonhoz fűződő jogokat. Ily módon a Bíróság megállapítja, hogy azon áruk, **amelyek tekintetében alapos vizsgálatot követően nem nyer bizonyítást, hogy azokat az Unióban történő forgalomba hozatalra szánják, nem minősíthetők „hamisított áruknak” vagy „kalózáruknak”.**

Bizonyos tények lehetővé teszik az ilyen jogsértés bizonyítását, nevezetesen különösen a következők: az áruknak egy uniós vásárló részére történő értékesítése, az uniós fogyasztók részére történő, eladásra felkínálás, illetve hirdetés, vagy akár az érintett árukkal kapcsolatos olyan iratok vagy levélváltás megléte, amelyek bizonyítják, hogy ezen áruknak az uniós fogyasztók részére történő jogellenes forgalomba hozatalát tervezik.

Végül a Bíróság kitér arra, hogy amennyiben nincs bizonyíték valamely szellemi tulajdonjog megsértésére, az Unióban felfüggesztő eljárás alá helyezett áruk adott esetben lefoglalhatók az uniós vámkódex által szabályozott más helyzetekben, így például akkor, ha az érintett áruk az egészségre és a biztonságra nézve veszélyt jelentenek.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság

előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499